

Bladerend in de volkse krant, trof ik zo'n stukje dat slechts een tipje van een sluier op- en belichtte. Er was eens een feestje. Dat liep uit de hand. Dat wil zeggen, in feite viel dat geeneens op te tekenen, maar Justitieel bekende diabetespatiënt ging neer, de broeders kwamen met gillende sirenes en de volgende ronde ging de broeder neer. Broeder blijkt begijn. Dat werd groot gedonder, in die indexwijk. Aldus boog de rechter zich erover, terwijl de vrouw des huizes ach en wee riep, vanuit de coulissen.

Norwoodtropheemokkel

Een avondje Dorian Gray 13⁺ (?)¹ is ook de moeite, maar Robbert las wel 15 keer de krant. Waarom is dit delictige dingetje amusant? Ten eerste is het filmisch, wat overigens voor de meeste ochtendjes politierechter geldt (gratis! wel wordt u geacht niet hardop mee te Cluedo'en en u te kunnen legitimeren). Door de broeder in een tuinstoel gezet en aangesloten op de gebruikelijke toolbelts, een minuut of 5 in een zwart gat -beide partijen gaven even weinig uitsluitel- en daarna 15 minuten Tom en Jerry, aangifte door hospik tot gevolg hebbend.

Voor liefhebbers van de psyche in al zijn verschijningsvormen was hier veel te ontdekken. Zo'n liefhebber is uiteraard ook blij met de ijsberg, niet enkel het topje. Dan haast ik me te zeggen (ja je weet maar nooit met zo'n Oscar Wilde in je stukje (meer foto's onderweg)) dat ik Silvester's rijke jongeling-farizeeër/Acedia/Beviathan (value for money, kortom)² column van februari 2009 in Almachtig Verantwoord Opvoedblad op een soortgelijke mindmapgewijze manier memoriabel beleef. Kben een veelzijdig personage, alles voor de kijcijfers. Terug naar broederbashing door diabetesmannen (schande! tolerantie!). Anamnese, MRI, kijkoperatie. "Nozems op de heuvel, tieners in de soos! Wat," stel ik mij de vraag, de spanning nog even opvoerend, "is hier aan het handje?"

Een stukje huwelijksgeluk, maar dan anders. De modale Bijstandklant in de 45⁺ leeftijd met losse klauwtjes heeft nooit een vrouw, hoogstens een middelbare, loensende, kortademige hond (met spataderen). Het is goed, dat te beseffen. Norwood, dat staat inderdaad in het psychologieboek. Broeders ten onrechte laten uitrukken: ook verkeerd, vast ook strafbaar. Maar luister es, zoals je een tropheemokkel bij de les moet houden met skivakanties, Maserati's Spyder, gefopt worden door Tanaka culminerend in pre-nub knokpartijen want daar wordt ze opgewonden van nee dat is psychologisch lekker gezond zeker .. zo moet er ook hier *gewerkt worden aan de relatie*. En wat is dat? Welnu, voor iedereen is dat iets anders en in tijdschrift Red een Primadonna reclame cup E naast het relatierelaas (verderop meer lingerie).

Voor de echtgenote van de diabetesmeneer is dat *een imposante huilbui* in een rechtszaal neerzetten omdat ze door het leven zo worden geplaagd, beiden.

Ook zonder dat er sprake is van een permeabele egogrens en er daarentegen wel sprake is van een Zwenkgras 14, *doet hij vaak, wat zij niet durft*. Zij, blij, hij blij, iedereen happy. Steuntrekkend, levend in de marge, lopend a la klap: je moet wat. En aan mensen met een gemakshaantje hebben beide echtelieden waarschijnlijk een even grote hekel. Moet u anders zelf eens een tijdje proberen, dat kansarme, dan heeft u dat naastliefde-dialect snel genoeg onder de knie. Dat hij (dus zij) door de maatschappij niet goed behandeld wordt, is eveneens diep verinnerlijkt, en dan is zo'n rechtbankdrama eigenlijk een soort vakantie, qua feelgoodmovie. Elkaar huilend in de armen vallend "we gaan in beroep" blèren was -naar mijn bescheiden inzicht- wat handtekeningen afdwingen voor Gaby Solis is: een piekmomentje in de huwelijkse staat.

Al begrijp ik ook wel dat in het Ministeriële begrotingsgegeven, op journaalpostniveau, zo niet te werken valt, al cost je nog zo activitybased. Toch wel jammer, die griffiekostenstijging. Voor de mensen, in het land.

Piekmoment in mijn bestaan ..

(verschil moet er zijn) (God verbindt jou en mij): een nog onbekeken film met Abigail Breslin. Kotercelluloid: waardevaster dan Meryl Streepjerkers: categorymanagement in de Blokker, ga d'r maar aanstaan³. Op mijn filmische harde schijf ben ik veel gekkigheid tegengekomen, maar dit is toch al te bar. Swimming Pool meets Fight Club, never before did these two titles meet (in een tenlastelegging?). Schrijfster motiveert zichzelf tot

¹ Voor de zekerheid, denk ik. Het publiek in de Rotterdamse Schouwburg wel erg jong tegenwoordig (op zondagen).

² Ja, dat moest ik ook opzoeken hoor. De opdracht aan u is dan vervolgens gaat heen en googelt meer.

³ Drop dead gorgeous hadden ze vorige week ook flashforward. Vraag niet hoe het kan, maar ...

bezigheden buitenshuis met virtuele stok achter de deur en hij heet Alex Rover. Om de heldin te gaan redden, pruilend op een steentje. Enter Abigail. Slowmo rennend, het zeewier aan de minderjarige tenen en toch de haren in de krul en niet zo'n beetje ook, Smurfinconditioner kwaliteit met Dubbel Anti Tranen Effect.

En de boodschap luidt als volgt: over je interne zwakke meisje heengroeien is geen kwestie van pubertijd, maar van *just do it* (het kan dus op elke leeftijd en iedereen moet het kunnen).

Welk meisje, fronst u niet-begrijpend ..?

... geeft niks, dat had ik ook. Maar eindelijk weet ik hoe het zit met de anderhalve baan en de participatie, and it ain't no pretty sight. Was ik de overheid, dan had ik zoiets van won the battle but lost the war en die meiden doen dat ook nog es voor 70% in overheidsdienst dus tel uit je verlies. In een notedop. Uiteindelijk eindigt de gemiddelde vrouw met de man met de zekerheden, laat mij maar even meisje. Nog los van de drie jaar ouder en een slagje slimmer, want dat financiële ding helpt voor het korter gaan werken na de bevalling ook mee; tuurlijk. Er was eens. De molenaarsdochters (van de garnalenpelsters) gaan rein en vroom door het leven. Via een nogal ingewikkelde metafoer (in de psycho-uitleg, die, qed, al heel oud is) is er seksuele spanning tussen dochter en vader. Pelt moeder meer dan gemiddeld (metaforiekt hij moeilijk), dan moet vader iets doen met dat gegeven, ter bestrijding van zijn duistere kant. Zoveel vat als hij heeft op zichzelf heeft hij als het niet kan zoals het moet, is het einde van het liedje is dat pedagogischgewijs de dochter nog veel meer tot vroomte en braafheid wordt aangezet. Voeg toe relatieve oppervlakkigheid van vrouwelijk relatie materiaal, want dapper als uw verslaggever uit Rotterdam Zuid is, meent hij dat men z/z best een stukje relationeel droogzwemmen (ahum) kan oefenen. Blus af met een tekort aan platonische omgang met manmensen, dan valt zij In De Liefde op het Moment Suprême voor de Sterke Man, die haar interne zwakke meisje activeert. En dat doet ie nog niet eens met opzet en planning! Zodat -met die platonische omgang- uw dochter minder snel op een sterke man valt als ze kerkt met prettige alleenstaanden van anderhalf keer haar leeftijd (moet ze wel af en toe wat terugzeggen, uiteraard). Contra-intuïtief, daar hoor je Simone Kennedy nou nooit over (sterke vrouw dat weet ik niet, maar die naam galmt na als een Sandra-compositie).

Fronst u hierbij geen moment, maar denkt u Furbygewijs *booooring!* dan adviseren wij het noordelijk filmfestival⁴ waar de ziektebeelden het seroxatniveau inderdaad royaal ontstegen zijn. Een Ionesco-kind en het heet my little princess; Seriemoordenaar, huwelijksmateriaal? He was a skaterboy, zij was een nudistenpuber, de Pah doneert een raceabout, da's andere koek dan de voorstelling het Konijn in de Rotterdamse Schouwburg op zondag en is dat niet paradoxaal dat overheidsarm financieren tot imagoschade leidt.

Met vééééel Zweden.

4

www.noordelijkfilmfestival.nl www.eyefilms.org www.filminfriesland.nl (dude) www.explore-the-north.nl
www.gofolk.dk

FÅ MEG PÅ, FOR FAEN!

Niet-begrijpend culmineert in wél ..

.. begrijpend," merkt de wakkere lezer op, op argumentatiekundig gebied kundig. Sure sure, houdt je paarden, zoooo veeeeeel paaaaarden (en blondies). Dus/kortom/maar: als u nu es meer van dat soort therapeutische factoids in uw systeem wilt smurfen om het niet begrepen te counteren met allemaal input, om ET te citeren?

De Vriendin. Ach wat een leed, zo ook deze week. Maaike ziet met lede ogen aan hoe Laura en Bas bekvechten. Maaike is zus van Bas en hield de vingers gekruist. Daar was de al te gezellige juffrouw Karin die spontaan was en binnen het halve jaar steeds spontaner. Elvira was dan de bruid, en haar imago snelde vooruit. Nauwelijks is de voltrefter, uh, voltrekking (surrie) een feit, of de stiefmoeder gedraagt zich stiefmoederlijk. Als nederige forumkladder buig ik eerbiedig voor haar volzin die het gezinsleven immers treffend samenvat als *met je laten sollen in je eigen huis, door een paar kleuters*. Spot-on, zoals de Angelsaks dat beeldend neerzet.

(Who do you love van Kate Ryan .. is it me or just yourself, ja, dat moest u maar even doen zeg nou zelf) Alwetende Maaike schudt het wijze docterandushoofd, als deze Elvira met haar hoefje, uh, hakje stampet en met de vuist op tafel. Daar stond nu het prinsesje wild te zwaaien met haar portefeuille (kwestie) .. en hoe loopt dat af? Vrouw Krol laat ons met een open einde zitten, voor die 99 cent kon een Dunyagewijze lessons learnt er niet meer vanaf. Thans in het schap voor 1,25, hoe dat de openheid van 't einde beïnvloedt heb ik nog niet gelezen.

Nicoline toont de schaduwzijde van de "dit is nou mijn Erik" uit de reclame, want dat lost ie wel op maar die territoriumneiging en de kippedrift beperkt zich niet tot het werk, zoals ik me strikt genomen ook niet tot de Mijngeheim beperk want dit was de Intiemspecial, van Isabel, 9/08. Niettemin, bent u niet zo studieus en heeft u zoiets van psychologie, ging dat niet over mensen en drama's, dan heeft u a) gelijk en b) Audax aan uw zijde.

(moge ik hiermee het filmfestival in Leeuwarden op een sponsoroptie gewezen hebben)

Dan nog een boodschap ..

.. ik was al stichtelijk in de weer, ga ik nog even door. Voor het voedingscentrum, meer in het bijzonder hun dtp. You can't have your cake and eat it too, en dan heb ik het niet over het nu al legendarische antiquari uh autoritieve Aan de Handnummer april 2009. Neem jij het kleinste stuk maar, vandaag (then it must be Wednesday! (Kirsten Dunst, kan overal bij⁵)). Familie van Huizen, 3½ kilo aardappel, als moeder zong was alles alles goed. Een mensch verdient een dieet, suiker is liefde, Amrieke beveelt geblinddoekt aan wat ik me in haar geval kan voorstellen, met die stemmingwisselingen. Dat was het pedagogische: opvoedblad, deskundige met guitige dichtregels, natuurdiëtisten.kloink, energieherstelplan.kus.

Terzake.

You can't have your cake and eat it too, je hoort of bij de een of bij de ander. Hun blad staat helemaal aan de andere pedagogische kant. Bewijs: waar Pierre Wind, daar popi-jopi. Ja, dat vind ik wel het tegenovergestelde. Xbox 360 achter, Krystl van voren. Yaprak, Nefisha: grenzen aan flauwte, ook al staat Pierre Wind achter je om je op te vangen. En als dtp' er moet u het met me eens zijn dat Seyda -als mengsel van alle smaken- bij de promotie van eet bewust make it a priority niet erg stijlvast is.

De zus van kim Kardashian interviewen (Cloe) lijkt mij ook een stuk logischer dan heurzelf. En nog even 24 stijl- en taalfouten eruit, en helemaal niet klaar voor de offset want dat moet allemaal heel anders, dat zeg ik net.

Lekker Belangrijk heet het blad

⁵ Heeft u een kwartiertje? Wil ik het toch even over Kirsten d'r image hebben. Tapdansende pageant, giechelige tennispro. Suicidal virgin. En vele anderen, naast een heleboel parfumreclames natuurlijk. De Wimbledonfilm vind ik een van de interessantere. Erg goed qua accessoirehumor. Het visueel vakantieliefde. Geen Le Garage maar fish-n-chips. D'r kamertje binnensluipen. Zoenen op de boulevard. Door de boze vader weggestuurd worden. Gras als linking pin. In die film wordt in het beeld het keurige van Chris Evert gekoppeld aan het setje-gevoel van Edberg's moppie, die in het publiek altijd gespot werd in Beckhammianse stijl avant la lettre maar niet echt nieuw ntuuk het z.g. did yo see who just came in effect.

Sla ik heden ten dage hipperdepip tijdschrift *Wonderland* op, dan is de tweelinggazelle, het bergje graan tussen buik en schoudergevoel, haar als kudde schapen bergafwaarts .. da's allemaal verdwenen. Starende blik, duistere gedachtes. Warhol-coupe met lok. Pan, zoom, tilt: nouvelle vague in agent provocateur. Dit zult u mij niet vaak horen zeggen, maar er is voor alles een eerste keer: *dan maar geen kousen* (there, I've said it). Ik wil Lizzie Bradsbury terug, in Wibrasinglet.

(de oplettende community.villamedia bloglezer veronderstelt terecht dat dit het Triumph crosssells Groenlinks mopje is, uit het Smurfstukje. En men stelle vast dat in plaats van vloek niet! vloek Zweeds! een zeer haalbaar alternatief is)

en wat zou dat Benning/Sportique meisje tegenwoordig doen, van de ik ben een vliegtuig pose (en het onderstel veert ook mee)